

tilstedeværende Materiale. Jeg seer ikke, hvorfor det, for at tage et Exempel, skulde kunne tilstedes Hegnslynsmænd at bestemme, at Hegnslyner gennemgaaende skal være af dobbelt Jordvold, saaledes at det altsaa skulde kunne formenes en af de Hegnspligtige, som paa et givet Stykke, maaffee vilde have langt lettere ved at tilveiebringe Steenmateriale, idet der habdes saadant paa Stedet, at sætte Steenhegn. Det Gnefte, som forekommer mig at kunne tale for den Betragtning, at man saavidt muligt skulde søge at faae Hegnet eensartet, er, hvad der vel er blevet antydet i Udvalget, men kastet tilside, nemlig, at det tager sig bedre ud, altsaa Skønhedshensynet; men jeg har havt Veilighed til flere Gange fra denne Plads at udtale, at jeg idetmindste i Lovgivningsarbejder ikke vil kunne lægge nogen Vægt paa disse æsthetiske Hensyn, og her maa jeg ligeledes udtale med Hensyn til Hegn, at, fordi det kan støde et Die, at et Hegn er ueensartet i sin Udstrækning, at det bestaer snart af Jordvolde med levende Hegnsplantninger, snart af Staaltraadshegn, snart af Rørflætningshegn, kan det i og for sig være fuldkomment hensigtsmæssigt. Jeg seer ikke, hvilken Ret den ene Hegnspligtige skulde have til gennem Hegnslynsmændene at paaneede den anden Hegnspligtige en Art Hegn, som ikke hegne de bedre end det, han agtede at sætte, men kun var eensartet med det, den første Hegnspligtige vilde sætte paa sin Eiendom. — Med Hensyn til det ærede Mindretals Forslag under Nr. 12 skal jeg kun henvise til, hvad jeg allerede tidligere har udtalt, navnlig ved Sagens 1ste Behandling, nemlig, at jeg ikke seer nogen Betyggelse for Naboen i Vedtagelsen af disse Endringsforslag. Jeg troer, at Bestemmelsen, som den staar i Lovudkastet, er betryggende nok, og at den er det Gnefte, som egentlig kan betrygge. Jeg troer ikke det er muligt at udmale i Sommer, hvor langt de Hegnspligtige maa tage Jord til Opsørelse af Hegn, men at det er fuldkomment nok at sige, at han skal tage det saa nær ved Hegnets Fod som muligt. Jeg skal endog gjøre opmærksom paa, at disse Bestemmelser om henholdsvis 6—8 Dwarkeer som største Afstand ved at indføres i Loven vilde gjøre det umuligt for Hegns-

lynsmændene at tilstede at gaae videre, saaledes at der altsaa ligesom vil komme en Collision mellem Hegnslynsmændenes berettigede Fordringer, og hvad Loven tilsteder med Hensyn til Materialet ved Hegnene; thi at gaae saa vidt at sige, at den Hegnspligtige skal sørge for Materialerne til Hegnet, troer jeg dog ikke man vil kunne. — Mit Underændringsforslag til Udvalgets Forslag under Nr. 13 maa jeg bestemt fastholde, og det af de Grunde, som den ærede Ordfører har antydet. Den Bestemmelse, det vil udskyde, maa jeg antage for at være fuldstændig overflødig, idet den i mine Tanker kun fastsætter, hvad der er overensstemmende med den bestaaende Lovgivning; men den hører desuden ikke hjemme i en Hegnslov. Jeg vil spørge, hvorfor Hegnsloven mere skulde tage sig af Træplantninger langs med Hegnets Fod, end af Plantninger, som ligge i 1, 2 eller 3 Allens Afstand derfra, og som kunne tilføie aldeles den samme Skade for Naboen? Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at ingen Mand behøver at finde sig i, at Andenmands Træer hænge ud over hans Mark, men jeg maa, som sagt, fastholde, at en Bestemmelse som den her foreslaaede ikke kan finde sin Plads i en Hegnslov; og jeg skulde tage meget feil, om jeg ikke fremkom med den samme Bemærkning ligeoverfor det Udvalg, der i forrige Samling var nedsat til at drøfte Hegnslovsmaalet. — Det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Naben) har under Nr. 14 stillet et Forslag, ved hvilket han, som det synes mig, kommer noget i Modsigelse med sit tidligere Standpunkt i denne Sag. Han er netop traadt frem som en varm Ven og Forsvarer af Hegn, og særligt af levende Hegn; men paa dette Punkt forekommer det mig, at han ved det Forslag, han har stillet, noget forvetter dem, som for Tiden have levende Hegn. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at disse uhenigtsmæssige, skadelige, store Hegnplantninger ikke alene er tilladte ifølge nugældende Lovbestemmelser, men at man endog udtrykkeligt har opmuntret til og sat en Præmie paa at tilveiebringe disse store, væere, levende Hegn, som nu findes paa mange Steder, men som ere til stor Skade. Det forekommer mig dog, at man ved at